

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 20266/2022
22.11.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Марије Терзић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Јелена Фриндик, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Слободан Бојчић, адвокат из ..., по тужби ради дуга и по противтужби ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 699/2021 од 24.02.2022. године, у седници одржаној 22.11.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 699/2021 од 24.02.2022. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 699/2021 од 24.02.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Руми П 789/19 од 24.11.2020. године, одбијен је противтужбени захтев за поништај уговора о зајму од 17.08.2012. године закључен између тужиље као зајмодавца и туженог као зајмопримца и хипотекарне изјаве оверене пред Основним судом у Сремској Митровици Ов бр. 29545/2012 од 16.08.2012. године за износ од 10.000 евра. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужиљи на име главног дуга исплати 11.600 евра са законском затезном каматом за период од 17.10.2012. године као дана доспелости потраживања на наплату до 25.12.2012. године по стопи коју одређује Европска централна банка, а за период од 25.12.2012. године као дана ступања на снагу Закона о законској затезној камати по одредбама члана 4. тог закона, камату по стопи референтне каматне стопе Европске централне банке на главне операције за рефинансирање увећане за 8% процентних поена у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан плаћања до исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужиља да туженом надокнади трошкове поступка од 285.755,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 699/2021 од 24.02.2022. године ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиље и потврђена првостепена пресуда у

побијаном делу одлуке којим је одбијен тужбени захтев и делу одлуке о трошковима поступка. Ставом другим изреке, обавезана је тужила да туженом накнади трошкове жалбеног поступка од 12.750,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи, као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. ЗПП.

Предмет тражене правне заштите је извршење уговорне обавезе туженог као зајмопримца из уговора о зајму закљученог између странака, а правноснажном одлуком одлучено је одбијањем тужбеног захтева. Врховни суд је утврдио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као о изузетно дозвољеној у смислу члана 404. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11,...,10/23). Примена релевантног материјалног права – Закона о облигационим односима, на коме су засноване нижестепене одлуке, везана је за конкретну чињеничну подлогу, па нема услова да се о ревизији одлучује ради разматрања правних питања од општег интереса, у интересу равноправности грађана или новог тумачења права. Није испуњен ни законски услов који се односи на потребу за уједначавањем судске праксе, јер тужила у ревизији није пружила доказ о постојању различитих одлука у истој чињеничној и правној ситуацији и супротном правноснажном пресуђењу судова, док утврђено чињенично стање, које се наводима ревизије оспорава, не представља разлог за изјављивање посебне ревизије. Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 23.03.2016. године. Вредност предмета спора побијаног дела је 1.425.234,00 динара (динарска противвредност 11.600 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе).

С обзиром на то да се ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни суд оценио да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић